

La introducció d'un òrgan –o la reimplantació d'un membre– requereix que aquest rebi una irrigació sanguínia adequada, però la unió dels vasos és una operació delicada. El 1902, el francès Alexis Carrel va fer la sutura sense que es produïssin trombosis, hemorràgies ni infeccions. L'any següent, l'alemany Höpfner va reimplantar la pota a un gos aprofitant el mètode de Carrel i el sistema també va ser molt útil en diverses intervencions quirúrgiques.

Carrel havia nascut a Sainte-Foy-lès-Lyon el 28 de juny del 1873. Va estudiar a la Universi-

Alexis Carrel

Xavier Duran

**Alexis Carrel, un nom
decisiu en el camí cap
al transplantament.**

**La recent mort de
Christian Barnard,**

pioner dels

**transplantaments de
cor; és un bon moment**

per recordar Carrel,

creador d'un sistema

**per suturar els vasos
sanguinis.**

tat de Lió, però el 1904 va marxar als Estats Units. Des del 1906 i fins al 1939 –amb una pausa durant la Primera Guerra Mundial– va investigar al Rockefeller Institute for Medical Research de Nova York. El 1912 va rebre el Premi Nobel de Fisiologia o Medicina.

També va inventar la bomba de Carrel-Lindbergh, que proporcionava un corrent continu de sang a òrgans extrets del cos fins al moment que poguessin ser utilitzats. Va ser espectacular l'experiment que es va perllongar durant més de trenta anys i que va permetre mantenir amb vida un teixit d'embrió de pollastre. El coinventor de la bomba va ser el pilot Charles Lindbergh, enginyer de formació. Lindbergh va estar envoltat d'una gran polèmica perquè rebé una condecoració de mans del militar i polític nazi Hermann Göring. I curiosament aquests fets recorden episodis foscos de la vida de Carrel.

Durant la Primera Guerra Mundial, Carrel va idear un sistema per a evitar la infecció de les ferides de guerra. Però més tard es va distingir més aviat per obrir ferides que no pas per curar-les. El 1935 va publicar un llibre titulat *L'homme, cet inconnu*, del qual se'n van vendre un milió d'exemplars. Proposava mesures molt dràsiques per a evitar tant la proliferació de malalties degeneratives com altres mals, entre els quals esmentava corrupció, apatia intel·lectual i criminalitat. Un tractament amb gas li semblava una forma "humana i econòmica" de fer desaparèixer persones indesitjables, mentre que la selecció i educació de noves elits li semblava la manera de prevenir aquests mals: "Per la perpetuació d'una elit, l'eugenisme és indispensable. És evident que una raça ha de reproduir els seus millors elements."

El 1941 el govern col·laboracionista del mariscal Pétain li confia la direcció de la Fundació Francesa per a l'Estudi dels Problemes Humans, des d'on propagà les seves idees eugenistes. Després de l'alliberament va ser destituït. I només la mort, el 5 de novembre de 1944, a París, el salvà probablement de ser jutjat.

La seva figura és tan controvertida que ciutats com Estrasburg, Besiers, Llemotges, Montpeller i Perpinyà, entre altres, han canviat el nom dels carrers que li havien dedicat. I a Lió la Universitat Claude Bernard va decidir que la Facultat de Medicina Alexis Carrel es rebategés com Unitat de Formació i Recerca de Medicina René-Théophile-Hyacinthe Laennec –inventor de l'estetoscopi. Malauradament, doncs, el seu racisme i extremisme han enfosquit la indubtable vàlua científica d'aquest investigador.